

denne Bestemmelse har haft praktisk Betydning indenfor Amtskredsene, og jeg har ingen Erfaring for, at Kommunalraadene er blevet ansøgt om at være Ansøgere behjælpelige i saa Henseende. Hvis man derfor ønsker, at de paagældende skal have Adgang til at komme i Besiddelse af Jord paa rimelige Vilkaar og blive mere ligestillet med dem, der har faaet Jord efter den anden Lovgivning, saa maa man medvirke til, at der bliver Mulighed for, at man kan indskyde Institutioner som Udstykningsforeninger og derigennem forarsage, at der kan opkøbes Jord i større Partier, endogsaa store Gaarde, saa at man derved bliver i Stand til at skaffe Ansøgerne Jorden til den rimeligst mulige Pris.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger vedrørende § 7. Efter § 7 skal Laaneværdien saavel som det Byggelaan, der tilstaas, fastsættes ved Forhandling med Landbrugsministeren og Finansudvalgene. Det skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod, det er vel kun ret og naturligt, at det bliver Tilfældet, for at der kan tages Hensyn til de Erfaringer med Hensyn til Bygningernes Bekostelighed, som fremkommer Aar efter Aar. Men jeg vil meget indtrængende henstille, at man foretager den Fastsættelse paa et saa tidligt Tidspunkt, at den ikke alene kan være Kommissionerne bekendt, men at disse ogsaa kan have naaet at faa meddelt Ansøgerne den, inden de paagældende skal paabegynde Forberedelsen af Udarbejdelser af Tegninger og Overslag til deres Bygninger, thi saaledes som det er nu, og saaledes som det ogsaa er fastsat i Begyndelsen af § 8 i Lovforslaget, gennemgaar Kommissionen de indkomne Andragender og undersøger, om de i §§ 2, 3 og 4 opstillede Betingelser er til Stede, og om Bygningsplanerne m. v. er hensigtsvarende. Der forlanger man ogsaa det urimelige af de paagældende Ansøgere; de kan nemlig ikke med nogen som helst Sikkerhed lade udarbejde Byggeplaner, inden de kender de Summer, indenfor hvilke de skal holde sig med det samlede Brugs Laaneværdi, og inden de har Kendskab til det Byggelaan, de er i Stand til at opnaa til den paagældende Bygnings Opførelse. Naar Kommissionen skal bedømme saadanne Byggeplaner, før der er Klarhed over det, handler den ogsaa ganske i Blinde, og derfor er en Forandring saavel heri som i 1ste Stykke af § 8 i høj Grad nødvendig.

Det er derfor min Henstilling til den højtærede Minister, at denne Fastsættelse

af Laaneværdien for det kommende Aar finder Sted saa tidligt som muligt. Idealet maatte være, at det blev fastsat inden 1. Januar, for at Kommissionen i Løbet af Januar Maaned paa Grundlag af sit Kendskab til Laaneværdien og til, hvor stort Byggelaanet som Følge deraf bliver, kunde have nogle Dage til at gennemgaa det Materiale, der forelaa, og derefter meddele de paagældende: Saadan er Grundlaget, og paa det Grundlag maa I nu lade udarbejde Tegninger og Overslag, saaledes at det kan være rettidigt inde og tidsnok til, at Opførelsen af Bygninger kan begynde saa tidligt, som Vejrliget i Foraars-tiden tillader det. I alt Fald maa jeg meget indtrængende henstille, at denne Fastsættelse af Laaneværdien og Byggelaanets Størrelse ikke sker senere end Udlobet af Januar Maaned.

Jeg spørger dernæst: Er de øvrige Ændringer til § 8, som her er foreslaaet, Forbedringer? Jeg er ikke helt sikker paa det. Her er foreslaaet, at Statens Jordlovsudvalg skal føre Tilsyn med Kommissionernes Arbejde. Det er muligt, at det af Hensyn til Ensartetheden af Lovens Administration i de forskellige Amtskredse er nødvendigt, at der bliver etableret en saadan Centralinstitution, det skal jeg ogsaa være tilbøjelig til at bøje mig for; men jeg tror nu ikke, at det bliver nogen billig Historie, den Bemærkning maa jeg have Lov til at forudskikke. Samtlige Ansøgninger, samtlige Skemaer med tilhørende Blanketter, med Anbefalingsskrivelser, med Bevisligheder for, at de paagældende er i Besiddelse af de fornødne Midler, være sig kontante Penge eller andre Værdier, Besættninger, Inventar og lignende, skal altsaa indsendes til Jordlovsudvalgets Kontor, journaliseres og protokolleres. At det vil fordyre Administrationen i meget stor Udstrækning, nærer jeg ikke den ringeste Tvivl om. Hvis det imidlertid er nødvendigt af Hensyn til Ensartetheden, maa vi jo finde os deri, men for øvrigt er Forholdene i de forskellige Amtskredse vidt forskellige, og derfor er der ingen Mening i, at Administrationen af Loven nødvendigvis skal presses ind i den samme Form. Det er muligt, at der er saa megen Forskel paa Behandlingen af disse Sager, hvad den højtærede Minister har antydnet i sin Tale, at det er rigtigt at tilvejebringe et saadant Medlem mellem Centraladministrationen i Landbrugsministeriet og Kommissionerne; jeg vil dog sige: Lad det blive saa lidet omfattende som muligt. Jeg maa meget fraraade, at vi gaar for vidt her.